DEL 27 DE SETEMBRE AL 20 DE DESEMBRE

DEL 27 DE SETEMBRE AL 20 DE DESEMBRE

PAU CANALETA

tot just ens trobem en la primera setmana de campanya electoral i la temperatura política puja dia a dia. No em vull ni imaginar què ens espera en els propers dies.
És cert però que fa mesos que estem en campanya electoral -des de les europees- i que d'aquí a deu dies la cosa no només no s'haurà acabat sinó que segurament s'incrementarà, perquè després del vint-i-set de setembre vindrà la campanya de les eleccions generals, segurament el vint de desembre, si hem de fer cas a Mariano Rajoy.
Què passarà el 27-S? Ningú ho pot saber del cert, si bé és cert que tenim alguns indicadors que ens diuen cap on aniran les coses.

En primer lloc, sembla que els partits independentistes -Junts pel Sí i la CUP- aconseguiran la majoria absoluta. El dubte és si Junts pel Sí s'acostarà a la màgica xifra dels 68 diputats o bé si necessitaran massa la CUP per arribar a aquesta xifra. El fet és que amb una participació similar a les eleccions al Parlament del 2012 -67%- el resultat s'acostarà a aquestes dues possibilitats. Només si la participació puja força -entre cinc i sis punts fins arribar al 72-73%- els qui no són partidaris de declarar la independència tenen opcions d'impedir una victòria del sí. Jo crec que la participació pujarà però que difícilment arribarà a aquests cinc o sis punts de més. La victòria en escons sembla doncs decidida pel costat independentista, si bé és més complicada la victòria en vots, tot i que no és descartable si es ronda o no s'arriba al 70% de votants.
La participació, com s'ha repetit en aquests darrers dies, és clau sobretot perquè els indecisos que dubten entre anar a votar o quedar-se a casa, a priori, són molt més proclius a votar opcions no independentistes, no només perquè així ho declaren a les enquestes sinó sobretot, per l'històric de les darreres eleccions, per variables geogràfiques i per altres indicadors que ens assenyalen les enquestes, com són: sentiment de pertinença o ubicació ideològica. En aquest sentit, una bona part dels abstencionistes que dubten són joves urbans allunyats del sentiment sobiranista. La participació d'aquests abstencionistes pot fer variar uns resultats que a hores d'ara semblen cantats per la hipermobilització sobiranista.
Tot i així, fins i tot en l'hipotètic cas que aquesta participació fos molt alta, que aquesta afavorís els no independentistes i l'independentisme no sumés majoria, les coses no canviarien gaire. És cert que el Procés se'n ressentiria però no canviarien gaires coses. En primer lloc, perquè no hi ha alternativa a un govern de Junts pel Sí, ja que segons totes les enquestes triplica el partit que el segueix en escons i en segon lloc perquè el «problema» català estaria allà igualment: prop de la meitat de la població catalana haurà expressat la seva voluntat d'independitzar-se d'Espanya. El problema polític continua essent molt més important que el 2006, el 2010 i el 2012.
Per tant, el resultat en escons és important però hi haurà altres variables a tenir en compte. En aquestes eleccions també es comptaran els vots, sobretot en plantejar-se aquestes eleccions com a plebicitàries. I aquí pren importància el 20 de desembre.
Perquè el vint de desembre és només dos mesos després del 27 de setembre. I si bé el 27-S ens comptarem, el 20-D també ens comptarem. I les conclusions que sorgeixin del resultat de les eleccions de setembre poden ser posades en dubte o directament refutades dos mesos més tard. Si no és que es canvia de marc.
Caldrà anar molt en compte amb les conclusions que es treguin del resultat del 27-S, ja que si les eleccions

generals es llegeixen com a una segona volta de les eleccions catalanes, podem trobar-nos en una situació en la qual les lectures del que volen els catalans sigui diferent, fins i tot, contraposada.
Per això serà molt important per als partits partidaris de la independència que en el cas que aconsegueixin un bon resultat el 27S -en escons o en vots i escons- sàpiguen jugar molt bé les seves cartes a partir del 28-S. I això vol dir la lectura política dels resultats, la conformació del nou govern i sobretot, els passos polítics a seguir en aquest període entre eleccions. Han de ser prou hàbils com per afirmar quina és la voluntat del poble de Catalunya sense que aquesta quedi qüestionada dos mesos després.
I això passa per dues coses: evitar que les eleccions generals esdevinguin un plebicit sobre el que està passant a Catalunya, és a dir, sobre el nou govern independentista i el primers passos fets per aquest. En definitiva, «normalitzar» les generals. I en segon lloc, canviar de marc, és a dir, evitar les comparacions amb les eleccions catalanes. Fet que podria passar, entre altres coses, per trencar la coalició de Junts pel Sí i optar perquè s'hi presentessin Convergència i ERC per separat, per exemple. Aquest fet, per si sol, reduiria les comparacions entre ambdues eleccions.
Les opcions per als contraris de la independència passa justament pel contrari, per plantejar les eleccions com una segona volta del 27-S i així poder demostrar que tant sols dos mesos després, l'«unionisme» pot ?guanyar en vots i escons.
En tot cas, és evident que més enllà del 27-S, hi haurà el 20-D, que pot ser tan important com el primer i que cal molta intel·ligència per gestionar el resultat electoral de finals de setembre i les primeres accions del nou govern.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/opinio/2015/09/17/del-27-setembre-al-20/743781.html?utm_source=rss